

Kültür ve Sanat

Düzenleyen:

Mete Alpsar

Maden Müh.

Bültenimizin yeni içeriği ve yüzüyle sizlere her sayımızda, şiir, anı, öykü, deneme, resim, fotoğraf, tiyatro, etkinlikler ve haberlerden oluşan küçük bir demet sunacağız.

Bu sayfamıza siz meslekdaşlarımız ve maden mühendisliği öğrencisi arkadaşlarımızın katkılarını bekliyoruz.

MADENCİ

Kemal Gezer/Şiir

Sade gözleri ağlamaz
Yüreği de ağlar elleri de
Saatleri saniyeleri, yılları da
Saçının telleri de,
Güneşe hasret duyar,
Vardiyaya uyar.
Aydınlık kalmamıştır bakışında,
Bir acemilik vardır, sigara yakışında,
Değişen bir şey yoktur, yazında ve kışında

Vicdansızdır işi telaşlıdır elleri,
Alınmış yıllarını duyumsat,
Anlamazlar onu.
Dünyanın en ağır işini yapar.
Kepeklidir unu, bilinmez sonu.
Geçmiş olsun derler her iş çıkışında.
Canlılık kalmamıştır bakışında.

Elleri ısırmaz tuttuğu elleri,
Çıkardığı kömür gibi.
Geçmiş yılları gibidir, gelecek yılları.
Her gün uzar geçtiği yolları.
Sızı duymadan uyuyamaz kolları, elleri,

Bir yerin dağmdadır, yerin beş yüz metre altında.
Bir örümcek ağmdadır.

Kömürün, taşın tozu, kiri alnında
Yazgısı okunmaz, çulu dokunmaz
O da ölümden kendini sakınmaz.

Az bir şey yakınır, fazla yakınmaz halinden.
Vardiyası değişir, değişmez kaderi,
Ona bir şey bırakmamıştır pederi.

Madenci gibi, helal ekmek yiyen olmaz,
Bırakalım dünyayı dolaşsak da evreni.

Maden Mühendisi **Kemal Gezer'in**
"BİR GÜN, BİR RÜYA, BİN GÜN"
adlı şiir kitabından alınmıştır.

NERDE YARINIM

Melis Gürsel/Deneme

H.Ü. Maden Mühendisliği

1. Sınıf Öğrencisi

Bez bebeğine sıkı sıkı sarılmış, gözleri faltaşı gibi yuvalarından fırlamış, televizyona kilitlenmişti kömür gözlü küçük kız. "Maden ocağındaki patlamada son belirlemelere göre göçük altında kalan işçiler şöyle:..."

Spikerin sesi minik yüreğinde binlerce desibelde yankılanıyordu kömür gözlü kızın...

Kendisini, annesiyle bir anda, işçilerin kurtarılmasını bekleyen kameralı ambulanslı mahşer kalabalığının içinde buluvermişti.

Donuk gözlerle etrafını izliyordu. Gözü göçükteydi. Yüreği ise kömür tozlarının içinde çoktan un ufak oluvermişti.

Oysaki söz vermişti elleri emek kokan babası; bir nefeslik daha yaşayabilseydi, pamuk helva getirebilecekti eve dönerken kömür gözlüsüne... Pespembesinden hem de. Çehresi kara, umutları pembeydi çünkü, elleri nasır tutmuş dev emekçinin.

Her gün kömür tuttuğu ellerinin karası, yüreğinin akıyla severdi kızını. Şimdi ise kömür karası eller, pembe umutlar, yarın endişesi de yeraltının değişmez miğferi eriyle beraber göçüğün altındaydı...

Uzun süren uğraşlardan sonra babasının naaşım çıkarmışlardı. Omuzlardaydı geç de olsa dev emekçi.... Canlı ya da cansız ne farkedebilir! Gökyüzüne daha yakın, yeraltının tozlu tünellerine bir o kadar uzaktı artık.

Kömür gözlü kız, babasının nasırlı ellerini son bir kez öpmek istedi birden. Uzanıverdi kendince. Gözünden düşen iki damla yaş, kömür karası ellerde beyaz ve derin bir iz bırakıvermişti.

Çok geçmeden kameraların ışıkları başka bir tarafa yöneliverdi. Zamanında, hak aradıklarında, maden işçilerini kendi kaderleriyle başbaşa bırakan sendikalar ve siyasiler, kısacası fiili yeryüzü sahipleri işçiler için üzüntülerini dile getiriyorlardı isteksizce. Maden işçilerinin ve ailelerinin haklarının, alın terlerinin korunacağına dair masallardan ibaretti her şey...

Küçük kız bebeğini yere fırlattı, fiili yeryüzü sahiplerine doğru koşmaya başladı. Bir an durakladı. Uzun uzun aydınlık ama kara suratlara baktı. Yeraltının kömür gözlü temsilcisi var gücüyle haykırdı büyük ama küçük adamlara,...

"NERDE AYDINLIĞIM,
NERDE YARINIM,
NERDE PAMUK HELVAM?"

DOSTLARA ÖNEMLİ NOT

İsrail'in kasap lakaplı başbakanı Şaron'un **Belçika İnsan Hakları Mahkemesinde** yargılanması için başlatılan imza kampanyasına katılmak isterseniz İlgili adres:

<http://www.petitiononline.com/warcrime>

Sayfanın altındaki "Click Hereto Sign Petition" tuşuna basın. "Name" kısmına isminizi, "Email Address" kısmına e-mailinizi yazıp "Preview Your Signature" tuşuna basın. Çıkan sayfada "Approve Signature" tuşuna basın. Bu kadar...

FİLİSTİN'DE 1 MAYIS ŞENLİKLERİ ALEV ALEV SÜRÜYOR !

Mete Alpsar/Yorum

Türkiye'de, anılacak her aya düşen acı payını hesaplasak ve bireysel acıları yok saysak, her aya ortalama toplumsal acı olarak, ülkemizin insanlarını cepheden vuran en az ikişer acı sayabilirim.

Yaşamımızı zedeleyen, parçalayan, insanlarımızı intihara zorlayan, çocuklarımızın tazecik ve tertemiz beyinlerini karalayan topyekün saldırı, ne kadar ustaca hazırlanmış bir yok ediş planıdır bu ülkede.

Ekonomik altyapı bozukluklarını, hortumlamaları, devleti ve kendi vatandaşlarını düşmancasma soyup soğana çeviren entrikaları konu etmiyorum şimdilik.

24 Ocak kararları, 5 Şubat ekonomik saldırısı, 12 Mart ve 21 Mart toplu kıyımları, 1977 1 Mayıs Taksim kıyımını, , 15-16 Haziran işçi ölümlerini, 2 Temmuz Sivas Madımak Oteli katliamını, 12 Eylülü, her yıl ihmallerden ve teknik yetersizliklerden kaynaklanan yer altı maden ocaklarında göçük altında kalan ya da grizu patlamalarından dolayı onlarca işçinin ölümlerini, kim unutabilir?

Mayıs ayındayız. 1977 1 Mayıs Taksim katliamını unutmadık. Ya Filistin'de neler oluyor? Bölgede 1 Mayıs İşçi Bayramını, baharın gelişiyle yaşanılacak bayram şenliklerini ve sevinçlerini yaşamaya ve kutlamaya hangi Filistinli'nin ruhsal ve bedensef dermanı var. Kasap lakaplı Şaron'un cüretkar saldırısı ve toplu kıyımı sürüyor. Sabra ve Şatilla katliamlarının baş katilinin, ellerinin kanı kurumadan mazlum insanlara yeniden saldırısını da asla unutmayacağız.

Şaron'un ve askeri kurmaylarının ne kadar gözlerinin döndüğünü sessiz filmlerden bile görüyoruz televizyonlarda. Şaron tetikçisinin arkasında hangi güçlerin olduğunu da.....

1 Mayıs işçi Bayramı.... Dünya işçileri bu yıl kaynar kazanlar içinde kutluyorlar bayramlarını. Bizler mi ?... Gelin gerçekçi olalım, ne yazık ki seyretmekle yetiniyoruz olanları ve çoookça konuşuyoruz. Bir gün bize de sıranın geleceğini aklımızın ucundan bile geçirmiyoruz. Hem de yıllardır başımıza bunca gelen şeyden sonra....

Kutlu olsun.

karşımda hep resimleriniz

bir mayıs akşamı
karşımda resimleriniz
'yetmişyedi yılı'na gidip
'yetmişyedi yıl'ndan geliyorsunuz
netleşirken beynimde
gözlerimde bulanıksınız
masanın üzerinde taksim
taksim'de resimleriniz
birlikte dalıp gidiyoruz
hiçbiriniz ölmemişsiniz

tünelde göçük oldu bu sabah
bu gün annem
bu gün kızım geldi
bu gün bir mülteci öldürüldü
-filistinli-
karımla telefonla görüştüm bu akşam
ama tünelde göçük oldu bu sabah

çok şükür
çok şükür
ölmedi kimse

bir kez daha resimlerinize bakıyorum
bu gün kısık fenerler gibi gözleriniz
tersine aydınlık yüzleriniz

masanın üzerinde kaza raporu
yanında siyah beyaz
biraz da bulanık resimleriniz

yine bir mayıs akşamı
'bindokuzyüzü' yaşadım napoli'de
belki de bir roma köyünde
ama kesin bir italyan kasabası
meydanlarda kırmızılı resimleriniz asılı
altlarında ' **gel** ve **gör** ' yazısı
meydanın ortasında
faşist bir beyin komünist bir kediyi ezmiş
beynine gamalı haç çizmiş

madrit'ten moskova'ya bir mayıs akşamı
paris'te başka renkler başka sesler
goya truva atı boyuyor ağız armonikasıyla
üstelik merly streep öldü bu gece
'nükleer barış' adlı bir kadın oyununda

kahiredeki yeni firavun bunu bilmiyor
ilginçtir
sımaktaki korucu televizyondan izliyor
siz bu duruma gülüyorsunuz
karşımda hep resimleriniz

resimlerinize bakıyorum
yine hüzünlü

yine öfkелisiniz
oysa bu gün bir mayıs akşamı
karşımda hep
karşımda hep

karşımda hep resimleriniz